

[Alfred Bøgh.]

at de viser retsind og forståelse, at de tager denne opgave på sig uden at skele alt for meget til ubillige ting og virkelig tager det ansvar, som her bliver dem givet. Jeg vil gerne sige til den højtærede indenrigsminister, at jeg ikke tror, det er sidste gang, vi her kommer til at tale om ejendomsskatter. Når det nu viser sig, hvordan virkningen bliver også med de byrder, der ved den øgede amtsbeskatning bliver pålagt sognekommunerne, så tror jeg ikke, det varer så længe, inden vi igen bliver nødt til at tale om disse problemer. Jeg anbefaler, at man stemmer imod lovforslaget.

H. C. Toft: Vi står nu ved afslutningen af det, der indledtes med venstres og de konservatives fremsættelse af et forslag til folketingsbeslutning i folketingsåret 1964-65, og hvor socialdemokratiet, venstre, det radikale venstre og det konservative folkeparti var enige om, at man skulle afbøde de urimelige virkninger af den 13. alm. vurdering. Nu står vi over for gennemførelsen af en lovgivning, der virker modsat. Grundskyldpromillen til amtet bliver nu hævet fra 14 til 20, og man udskriver nu vel at mærke på den meget højere grundværdi, som den 13. almindelige vurdering gav i forhold til den 12. almindelige vurdering. Det betyder, at de partier, der stemmer for det lovforslag, der her foreligger til tredje behandling, og vedtager det, samtidig stemmer for en yderligere forhøjelse af boligudgiften, så det bliver dyrere at bo for alle personer i amtskommunerne, hvad enten de er fattige eller rige. Det konservative folkeparti kan ikke medvirke til en sådan politik.

Vi står nu også over for, at der åbnes adgang for kommunerne til væsentlige forhøjelser af grundskyldpromillerne på grundlag af de grundværdier, der er fastsat ved 13. almindelige vurdering. Det vil sige, at man i en lang række kommuner risikerer, at man nu også dér forhøjer og måske fordobler grundskyldpromillerne og således yderligere belaster boligen med udgift i en tid, hvor folketingsrådet prøver på at gennemføre en lovgivning, der skulle gøre det billigere at bo, især i det nye byggeri, som vi alle mener er alt for dyrt. Men

folketingsrådet vedtager altså samtidig et lovforslag, der gør det dyrere at bo og gør det vanskeligere for de dårligst stillede i vort land. Jeg havde ikke ventet, at det var socialdemokratiet, socialistisk folkeparti og det radikale venstre, der ville gennemføre en sådan lovgivning. Vi havde dog ventet nogen imødekommehed over for vore synspunkter, og jeg tror, som hr. Alfred Bøgh sagde før, at den lovgivning, der nu gennemføres, inden kort tid nødvendigvis må tages op til behandling igen.

Samtidig med at man gennemfører denne lovgivning, der har de virkninger over for boligen, har landbruget i går kunnet gøre op, at forrentningsprocenten er faldet væsentligt siden sidste år, og tillige vil det regnskabsår, vi nu er i — den regnskabsopgørelse, der blev forelagt i går, var pr. juli 1966 — vise, at indtægterne er yderligere faldende og omkostningerne stadig stærkt stigende. Jeg finder det ikke rigtigt, at folketingsrådet på dette tidspunkt gennemfører en lovgivning af denne art, når man nu ude i sognekommunerne mange steder risikerer, at landbruget yderligere belastes med øgede offentligt pålagte afgifter i form af ejendomsskatter.

Vi stillede sammen med venstre ved anden behandling ændringsforslag vedrørende den sognekommunale grundbeskatning og tilkendegav dermed vor stilling. I sidste folketingssamling tilkendegav vi vor stilling vedrørende amtsskatterne ved at stille forslag om en grundskyldpromille på 14. Med den skitserede baggrund er det naturligt og klart, at det konservative folkeparti ikke kan medvirke til gennemførelse af denne lovgivning, og vi tilråder og anbefaler folketingsrådet at stemme imod dette lovforslag.

Niels Westerby: Liberalt centrum kan ikke stemme imod lovforslaget, da vi er tilhængere af principperne, som de er udformet i lovforslaget. På den anden side må vi mene, at når vi har stillet ændringsforslag, som går ud på at sikre, at der ikke ligefrem sker vidtgående ændringer i den kommunale ejendomsbeskatning i kommuner, der kan være uretfærdige over for grupperne inden for denne, at vi så heller ikke kan stemme for lovforslaget. Vi bliver nødt til at undlade at stemme.